

ارتباط تناوب دعا کردن و سلامت معنوی بیماران

مبتلا به سرطان تحت شیمی درمانی

زمینه و هدف: یکی از شایع‌ترین بیماری‌های مزمن، سرطان بوده که عاملی تنش‌زا در ابعاد مختلف جسمی، روانی و معنوی است. دعا کردن می‌تواند منبع مقاومت در برابر این بحران‌ها به‌ویژه در بعد معنوی بوده و باعث ارتقای سلامت معنوی در این بیماران گردد. هدف این پژوهش تعیین ارتباط تناوب دعا کردن و سلامت معنوی بیماران مبتلا به سرطان تحت شیمی درمانی بوده است.

روش بررسی: این پژوهش از نوع مقطعی است. ۳۶۰ بیمار مبتلا به سرطان که بیش از ۲۰ سال داشته، از نوع بیماری خودآگاه بوده، از توانایی خواندن و نوشتن برخوردار بوده و تمایل به همکاری

یافته‌ها: بین تناوب دعا کردن و سلامت معنوی این بیماران ارتباط معنی‌دار و مستقیم وجود داشت.

بحث و نتیجه‌گیری: بین تناوب دعا کردن و سلامت معنوی بیماران مبتلا به سرطان ارتباط وجود دارد. لذا در مراقبت از این بیماران باید به مقوله دعا به عنوان یکی از راهکارهای ارتقای سلامت معنوی توجه شود.